

Dag, idet vi da nemlig altid maatte være belavede paa en Krig med Tyskland. Nu kunne vi ikke saa Krig, uden at vi selv ville have det; der er intet andet Land, vi kunne komme i Krig med end Tyskland, og hvis vi ikke ville have Krig med det, behøve vi det ikke. (Udbrydelse af Colding). Jeg ved ikke, om det ærede Medlem tænker paa Sverige. Jeg ved nok, at de have begyndt at lave større Kadrer derovre; det er muligt, at det er paa Grund af, at vi have faaet Fæstningen, saa kunne vi saa en lille Svitmølle i Gang. Naar Tyskland forøger sine Kadrer, saa hedder det sig, at det er over for Frankrig, og saa forøger man i Frankrig Hæren med f. Eks. 400,000 Mand, hvorfor Tyskland atter forøger sin Hær med 600,000, og saa har man Svitmøllen. Jeg antager, det vilde være til Glæde for alle militærifftige Elementer, om det var noget saadant, vi tilstræbte heroppe. Men jeg gentager, at ellers er det en Umulighed, at vi kunne saa Krig med noget Land, naar vi ikke selv ville. Men naturligvis have vi da den Pligt at opretholde vor Neutralitet, og den kan kun opretholdes ved Flaaden i Forbindelse med vort levende Værn, ikke ved Fæstningen. (Udbrydelse af Colding). Det ærede Medlem siger: Jo. Jeg har rigtignok hørt sige, at Kjøbenhavn var et strategisk vigtigt Punkt, og at der fra Kjøbenhavn skulde kunne forberedes Landgang i Tyskland — det er maasse dertil, vi skulle have Fæstningen. Der ligger, siger man jo, det strategiske Udgangspunkt for en Landgang i Tyskland. Jeg gad nok vide, hvorledes man skulde komme dertil, thi ere vi neutrale, kan ingen komme herind og samle en Arme for at gaa i Land i Tyskland, men komme de mod vor Vilje, saa er det Flaaden, der skal forhindre det, Fæstningen kan ingen Ting gøre. Hvis der i Dag udbryder Krig mellem Tyskland og Frankrig, og Frankrig beslutter at komme til Kjøbenhavn for at samle en Hær — jeg kan nu ikke forstaa, hvorledes det skulde gaa til — og forberede en Landgang i Tyskland, og der altsaa om 8 Dage møder en fransk Flaade her, hvorledes skal Fæstningen saa hindre, at de gaa i Land her, den kan jo dog ikke styde paa en venstabelig Magts Skibe. Altsaa, de kunne sejle lige ind til Toldboden og gaa i Land

der, og der er ikke Tale om, at Fæstningen kan røre sig, og ville de saa gaa ud igen, saa maa det være Flaaden, der skal forhindre det, Fæstningen kan ikke, med mindre den vil beskyde Byen. Men en Ting skal jeg indrømme, nemlig at hvis man søger Alliance med en af de frigsjøreude Magter, bliver der maasse Tale om at bruge Fæstningen. Hvis vi opgive den lykkelige Stilling, vi have, hvis vi kaste vor Tilværelse ind i en Krig med Overlæg og altsaa indbyde de fremmede Magter til at komme her til Kjøbenhavn og tage den som Udgangspunkt for deres Angreb paa Tyskland, saa skal jeg indrømme, at saa kunde der mulig blive Brug for Fæstningen, men rigtignok først, naar Krigen var forbi, og Tyskland til Tak for vor Aktion besluttede at annektere Landet. Ja, saa kunde der blive Tale om Fæstningen, men altsaa kun, naar vi med Forjæt kaste os ind i Krigen, kan der blive Tale om det. Og selv om Tyskland ligger under i Kampen med vore allierede, saa vilde Følgen blive, at Tyskland siger til os, at da vi ikke have kunnet eller ikke villet opretholde den neutrale Stilling, i hvilken de vare villige til at beskytte os, vore Grænser og vor Selvstændighed, saa ere de nødt til at annektere Landet, men jeg kan selv da rigtignok ikke indse, hvorledes vi alligevel skulle saa Brug for Fæstningen, thi Tyskland annekterer hele Landet og rører ikke ved Fæstningen. Der er ingen Grund til det, hvorfor skulde Tyskland gøre det? De annektere hele Sjælland, hele Fyn, alle Øerne og hele Sjælland, de afskedige alle Embedsmændene, som saa rejse ind til Kjøbenhavn, og de indsætte tytte, som opkræve Skatterne, og dernæst omringe de Kjøbenhavn fra Landsiden, men uden for Skudvidde, og saa blokere de fra Sønsiden, men uden for Skudvidde. Jeg ved ikke, hvor længe Kjøbenhavnerne kunne leve af at flaa hinanden uden Tilførsel fra Landet. Jeg antager ikke, at det vil vare lang Tid, inden Kjøbenhavnerne bede om at komme i Forbindelse med den øvrige Del af Landet, og sker det, saa bliver Fæstningen nedreven uden nogen Sinde at have løst et Skud, og saa behøver naturligvis Tyskerne Sjælland, alle Øerne, selv Volland, Falster, Bornholm, medens de formodentlig overlade Sjælland til Sverige